

Stěžejní pozornost této práce, zabývající se demografickými proměnami v prostoru Bosny a Hercegoviny, je zaměřena na porovnání etno-demografické situace na počátku devadesátých let 20. století se stavem v zemi po ukončení válečného konfliktu. Současná etnická a demografická situace byla (a nadále zůstává) zásadně ovlivněna procesem tzv. nucených migrací. Původně jsem svou práci koncipoval v naivním předpokladu, že může být založena pouze na sekundární literatuře a pramenné bázi v podobě veškerých dostupných dílčích statistických materiálů. Po čase jsem si ale uvědomil, že pokud má mít práce určitou vypovídající hodnotu, musí být doplněna ještě o třetí zdroj informací, čímž by měly být výsledky terénních šetření provedených v prostoru Bosny a Hercegoviny.¹ Ty jsem postavil do srovnání s výsledky analýzy primárních a sekundárních zdrojů. Vznikla tak práce, která není klasickou historickou studií. Naopak je, i vzhledem k mému studijnímu oboru Historie Geografie, interdisciplinárního charakteru, usilující o sledování proměn jednotlivých procesů v prostoru a čase, řešená historickými metodami i formami výzkumu, jež využívá současná socioekonomická geografie. Éra devadesátých let 20. století je dobou, za kterou se řada historiků nerada pouští, neboť se jedná již spíše o "přítomnost",² což přináší četná rizika kvůli své relativní aktuálnosti a tím pádem i možné tendenci či zkreslenosti hodnocení jednotlivých událostí. V případě soudobých dějin balkánského prostoru, kde se vyskytují velmi odlišné interpretace příčin, průběhu a důsledků tragického a krvavého rozpadu bývalé Jugoslávie, to platí obzvlášť. Válka a její důsledky v samotné zemi jsou i dnes stále velmi aktuálním, emocionálně vyhraněným, diskutovaným tématem.